

Nú in de winkel

Deze pagina is samengesteld door reis magazine Columbus

Zijn er volksstammen die nog nooit in contact met de buitenwereld zijn gekomen? Een dubieuze touroperator beweert van wel en biedt jungletochten naar hun leefgebied aan.

Mark Mackintosh
HAARLEM

.....
'Er klonk hysterisch geschreeuw uit de jungle. Het waren mensen. Overal hoorde ik twijgjes kraken, voeten op modder stampen, meer geschreeuw. Binnen luttele seconden waren we omsingeld door inheemse stamleden. Ze bevonden zich op nog geen 12 meter afstand van ons. Rechts van me zag ik een van de mannen achter een boom vandaan komen en zijn boog spannen. Mijn gezicht vertrok, ik haalde diep adem. Toen zag ik dat zijn boog leeg was – geen pijl te bekennen. Aan mijn linkerkant deed een andere man precies hetzelfde. Ineens naderden nog twee mannen. Ze spanden hun boog. Maar het was allemaal bluf. Ze hadden ons allang dood kunnen schieten als ze dat echt hadden gewild.
Aan het woord is de Amerikaanse journalist Michael Behar, die in 2004

West-Papoea Dubieus reisbureau zoekt onbekende inheemse groepen

Ontmoeting met 'wilden'

diep in de jungle van West-Papoea, Indonesië, belandde. Hij had, samen met een paar Europese toeristen, – een op zijn zachtst gezegd bedenkelijke reis geboekt bij de touroperator Kelly Woolford. Deze Amerikaanse avonturier biedt zogeheten First Contact-expedities aan: drie weken lange jungletochten waarop je onder begeleiding van een aantal plaatselijke gidsen op zoek gaat naar ongecontacteerde volksstammen. Na vijf dagen kwam de expeditieploeg herhaaldelijk in contact met leden van een mysterieuze inheemse groep. Zij waren duidelijk niet gecharmeerd van de westerlingen.

Je werd aangevallen?

'Door zeven tieners of twintigers en een oudere man, getooid met een hoofddekkel van lange veren. Ze waren duidelijk niet blij met onze komst, maar er was geen sprake van agressie. Ik zag dat hun handen beefden. De angst was van hun gezichten af te lezen. Ik voelde me dan ook ontzettend schuldig dat ik sowieso aan de hele reis begonnen was.'

Waarom ging je?

'Ik ging op expeditie in opdracht van een Amerikaans reisblad. Het idee was een artikel te schrijven over de waanzin van sommige 'avontuurlijke' reizen. Om te laten zien hoe ver onze drang naar extreme ervaringen reikt. Ik had ook totaal niet verwacht ineens oog in oog met een stam te komen. Dat schreef ik af als een fabeltje.'

Na dat eerste contact kreeg je het gevoel dat het in scène was gezet?

'Ja, ik vond het maar moeilijk te slikken dat er een ongecontacteerde stam op slechts vier uur lopen van een rivier leefde. We verdachten Woolford ervan deze mensen van tevoren te hebben ingelicht. We dachten dat hij ze had verteld dat er een stelletje westerlingen de jungle zou worden ingestuurd in de hoop wilde stammen te zien. En of er dus een ontmoeting in scène gezet kon worden. Uiteraard tegen betaling.'

'Woolford beweerde uiteraard bij hoog en laag dat hij van niks wist. Dat zulke dingen gewoon gebeuren in de

jungle van Papoea. Maar zo'n beetje de hele expeditie – en dus ook de contactmomenten met de stam – waren vastgelegd op video. Die beelden liet ik na mijn terugkomst zien aan enkele deskundigen. Die waren er bijna 100 procent zeker van dat alles nep was. Ze zeiden dat de stamleden veel te weelderige kledij droegen en dat hun huid te gaaf was. Stamleden hebben normaliter allerlei huidziekten. Ook meenden ze dat het niet moeilijk zou zijn voor Woolford om een paar plaatselijke dorpsbewoners te betalen om zich op te tuigen en zich te laten 'ontdekken'. Aan de andere kant is op de videobeelden goed de

angst op de gezichten van de 'ontdekte' mannen te zien. Ik heb ook de gesprekken van onze dragers, die zonder hun medeweten zijn opgenomen, laten vertalen. Daaruit blijkt dat ook zij doodsbang waren en zo snel mogelijk terug wilden gaan. Een paar jaar na de expeditie staat dus nog steeds niet onomstotelijk vast dat het allemaal doorgestoken kaart was.'

Is zo'n expeditie te rechtvaardigen?

'Nee, als toerist ongecontacteerde stammen opsporen valt nooit goed te praten. Je brengt hun hele bestaan erdoor in gevaar. Een griepje kan ze al de das omdoen. Het is ook nog eens ontzettend arrogant. Antropologen doen er jaren over om een ontmoeting met een enkel stamlid voor te bereiden. En dat is allemaal aan strenge regels gebonden. Maar belangrijker nog is dat deze stammen er geen enkele behoefte aan hebben. Als ze contact met de buitenwereld willen, dan weten ze ons echt wel zelf te vinden. Er zijn overigens talloze bona fide reisorganisaties die jungletochten organiseren naar stammen die wel in contact zijn met de buitenwereld. En geloof me, het is avontuurlijk en exotisch genoeg!' ●

www.columbusmagazine.nl/stammen Sawadee verzorgt reizen naar West-Papoea die op respectvolle wijze een inkijkje geven in het leven van de Dani- en Lani-stammen, www.sawadee.nl ✓